

תת"ע 1727/06/19 - מדינת ישראל נגד יצחק טבצ'ניק

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 1727/06-19 מדינת ישראל נ' יצחק טבצ'ניק
לפני כבוד השופט שרת קריספין

בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עוז פרידמן
המאשימה
נגד
ישחק טבצ'ניק
הנאשם

הכרעת דין

כנגד הנאשם נרשמה, ביום 4.1.19, הودעת תשלום קנס בגין אחיזה/שימוש בטלפון נייד, שלא באמצעות דיבורית המותקנת ברכב, בעת שהרכב בתנועה (להלן - הדוח), עבירה על תקנה 28(ב)(1)(א) לתקנות התעבורה.

הנאשם כפר באישום המ מייחס לו וטען: "זה לא נכון. הטלפון לא היה באחזר בכלל. אני לא מהאזור, אני מחיפה. הטלפון היה בMagnitude".

ביום 24.9.19, נשמעו הראיות בתיק שבנדון.

מטעם המאשימה, העיד רס"ר רון מטר, עורך הדוח והוגש הדוח, שסומן ת/1.

מטעם ההגנה, העיד הנאשם בלבד.

ע"פ גרסת המאשימה, ביום 4.1.19, בסמוך לשעה 10:58, נаг הנאשם ברכב בכיבש 20, מכיוון צפון לכיוון דרום ובהגיעו בסמוך לק"מ 16, נצפה על ידי עד התביעה כאשר הוא אוחז טלפון נייד בידו اليمنית, במקביל לבית החזה, מימין לגופו, כאשר אגודלו מחלק על גבי צג המכשיר וראשו ומבטו מוסטם לעבר המכשיר ואילו ידו השמאלית אוחזת בחלקו העליון של גלגל ההגה.

העד ציין כי נאג בunità משטרת, בנתיב שני מימין ואילו הנאשם, נאג במקביל אליו ולשמאלו, בנתיב השלישי מימין.

הנאשם הבחן بعد אז הוריד את ידו למטה בחודות והאט את מהירותו נסייתו.

העד הורה לנאשם לעזר את הרכב ורשם מפיו את הדברים הבאים: **"לא געתי בטלפון בו תבודוק שאין בו כלום. רוצה להגיע לראשונה ואני לא מכאן ולא מכיר את הדרך."**

העד נחקר ולא ידע לומר, מה היה מצב התנועה בעת האירוע, אך עמד על כך שהבחן בנאשם אוחז ומשתמש בטלפון הנידי, כמתואר בדו"ח.

על פי גרסת הנאשם, הוא נהג כאמור, אך אין לו ולא היה ברשותו טלפון "חכם", אלא טלפון דור ישן, אותו הציג בבית המשפט ולדבורי, מסר את מספרו לעד במעמד רישום הדו"ח.

לדבריו, הגיע לפיצול בכביש 20 וחיפש את הדרך לראשונה לציון וכן, יתכן ומבטו היה מוסט. עוד טען, כי העד נסע במהירות וכנראה היה בمرדף אחרי מישחו ומשלא הצליח, תפס את הנאשם בדרך.

בחקירה הנגדית, מסר הנאשם כי הטלפון שהביא לאולם, הוא אותו מכשיר שהיה עמו במועד העבירה ומספרו נרשם בדו"ח. התובעת ח'ינה את המספר וכאשר נשאל הנאשם, מדוע המספר אינו מחובר, השיב כי יש לו שני מכשירים זהים, שניהם היו בעת האירוע ובטעות, הביא מכשיר אחר לדיוון, אך שניהם תקינים.

הנאשם נשאל לגבי מספרים ומכשירים אחרים והשיב, כי יש לו את המספרים המתחילהים ב-054 ו-052 מאז שהוא לquo של חברת סלקום ומספרים האחרים, אינם קשורים לעסק שלו.

הנאשם נשאל אם עשה שימוש בתוכנת "ויז" וכן, אמר לעד כי הוא מחפש את הדרך לראשונה לציון והשיב כי ענה זאת לאחר שהעד שאל אותו אם יש לו מה להגיד.

לשאלות בית המשפט, השיב הנאשם כי הטלפון שהביא עמו לדיוון, הוא הטלפון היחיד שיש עמו וכי הוא פעיל ומCONNECT. הנאשם אישר כי הבחן بعد לראשונה, לאחר שזה כרע לו לעזר בצד ובהמשך, משנשאל, מודיע אם כן טען כי העד נסע במהירות וסתה ימינה ושמאליה לפני כן, השיב כי הוא עצמו עקף את הנידת ובהמשך, טען, כי לא שם לב כל כך לעד ולנידת ובאותה נשימה, טען כי הבחן بعد נסע במהירות וסתה מנטייב לנטייב.

עוד נשאל הנאשם לגבי הפיצול בכביש 20 והשיב כי ידע שהפיצול אמר להגיע "באיזשהו שלב" וכי לא אמר שהוא מחפש שלט אלא את הדרך לראשונה.

דין והכרעה

לאחר שבחנתי גרסאות הצדדים, הראיות שהוגשו מטעם ושמעתי עדויותיהם, השתכנעתי במידה הנדרשת במשפט פלילי כי הנאשם עבר את העבירה המוחסת לו בכתב האישום וזאת מהኒומות הבאים:

1. עד התייעה תיעד באופן מפורט את נסיבות ביצוע העבירה, תוך התייחסות לכל רכיביה ולבוגדות

הRELONENTIOT לאישום. העד ציין את נתיבי הנסיעה ואת העובדה כי הרכב הנאשם נסע במקביל אליו עת הבחן בעבירה, תיאר בפרטיו פרטים את האופן בו אחץ הנאשם במכשיר הטלפון הנידי והשתמש בו, כיצד מיקם את המכשיר ואת ידו השנייה וכייד הגיב לאחר שהבחן בניידת.

2. עדותו של עד הتبיעה הייתה עניינית ועקבית ולא נסתרה בחקירה נגדית. לטעמי, מקום בו הבחן העד ביצוע העבירה, כאשר הוא נושא במקביל לרכב הנאשם, לא כל הפרדה ביניהם, אין ליתן משקל ממשי לכך שלא תיעד ולא זכר את מצב התנועה בתנאים האחרים.

3. ב**עפ"ת 10-04-34806** פירמן נגד מדינת ישראל קבע כבוד השופט מודריק: "שימוש בטלפון אינו דוקא שלמת פעולה החיגודי בנטילת הטלפון, הנחתתו על ההגה ואחיזה בו במצב הזה כדי לגבות הרכיב של שימוש". ב**עפ"ת 5675/08 סמירה ברונו נגד מדינת ישראל**, קבע כבוד השופט ביטן כי, כאשר שוטר כותב, שהוא הבחן בגין אשר אוחז ביד שמאל טלפון: "די בכך כדי להרשיע המערער". ב**עפ"ת 13-04-6936 מליכיאל יהוד נגד מדינת ישראל**, קבע כבוד השופט סעב: "מתקין התקנות עשה שימוש בהתחלה במילה "לא" ובהמשך, חזר והשתמש באותה מילה בתוספת "ו" החיבור, במובן זה שתכליתה להוסיף לאיסור הראשוני, אישור שני ונוסף, קרי, המחוקק אסר תחילת את אחיזת הטלפון תוך כדי נהיגה, והוסיף ואסר גם את השימוש בו, כך כדי ביצוע אחת החלופות, כדי לבסס הרשות אותו נהג בעבירה לפי תקנה זו".

4. גרסת הנאשם לא עשתה עלי רושם אמיתי וזאת בלשון המעטה. הנאשם בחר להביא לבית המשפט טלפון מדור ישן, שאינו תואם למספר המכשיר הנידי שנרשם בדו"ח וטען, כי הוא מחזיק בשני טלפונים מדור ישן וזאת כאשר לפחות אחד מהם, אינו מחובר, כפי שהוכח בדיון.

5. הנאשם סתר עצמו שוב ושוב לגבי הנסיבות בהן הבחן לראשונה בניידת המשטרה ובעד - ראה עמודים 6 לפרטוקול, שורות 32-26 ו-7, שורה 1.

ה הנאשם אישר את גרסת העד, לפיה, מבטו היה מוטה הצדקה, אך טען כי חיפש את הדרך לראשונה והיתה התפצלות בכיביש, בעוד שבהמשך, לשאלת בית המשפט, סתר עצמו וטען, כי ידע שההתפצלות תהיה בהמשך הדרך.

6. ב**ע"פ 4/98 רשבסקי נגד מדינת ישראל**, חזר כבוד הש' מודריק, על עמדתו, כפי שנקבעה בתיק קודם, פרשת רגב ולפיה:

"לאמור במצב של עדות הנאשם מול עדות השוטר.... לדידי, עדות השוטר אכן עדיפה, מפני שיש לה מעיקרה יתרונות ברורים על פני הנאשם. ראשית, בהנחה.....אין לראות את השוטר לצד אינטרנטני, שעדותו עלולה להיות מושפעת מאינטראנס של "ייפוי" כלשהו. הנהג, לעומתו, הוא צד מעוניין והוא עשוי באורך תחת הכרתוי ל"יפות" את התנהגותו, להכירה ולהצדיקה עבינו. שנית, השוטר נהנה מיתרון של התמקצעות וניסיון עבודה. הנהג, גם הנאשם המקצוע, אינו עתיר ניסיון באיתור מעשי עבירה. שלישית והוא עיקר עבוי, השוטר נהנה מיתרון ההתקדמות וריכוז תשומת הלב בנаг ובעמעה העבירה. הנהג, באורך טבעי,

אין מקדיש תשומת לב מיוחדת לאורח הנהיגה שלו ובשעה שמוותחן נגדו טענה בדבר ביצוע עבירה מצדו (מהירות, חציית פס הפרדה, אי ציון לתמרור וכו'), עליו לבצע ראייה לאחר... ואין לפניו סרט חזותי מוקלט של הנהיגה. היתרון של השוטר ברור".

לאור כל האמור לעיל, ולאחר ששבתי והזהרתי עצמי, שכן עדות יחידה הוצגה בפני במסגרת פרשת התביעה, הנסי קובעת כאמור, כי הנאשם עבר עבירה כמיוחס לו בכתב האישום שבנדון.

זכות ערעור כחזק.

ניתנה היום, כ"ג תשרי תש"פ, 22 אוקטובר 2019, במעמד הצדדים